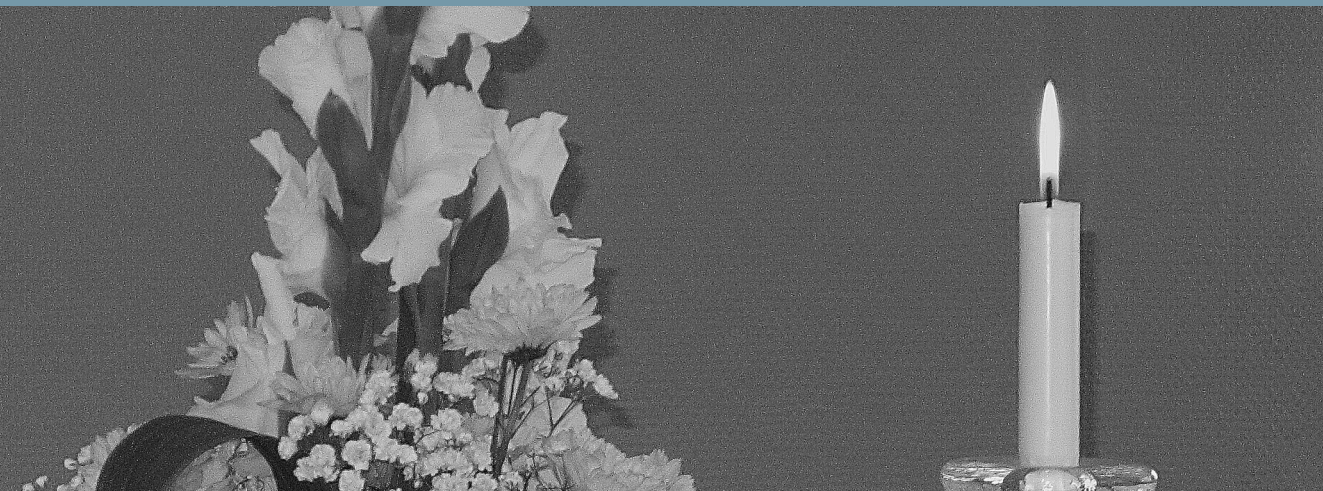
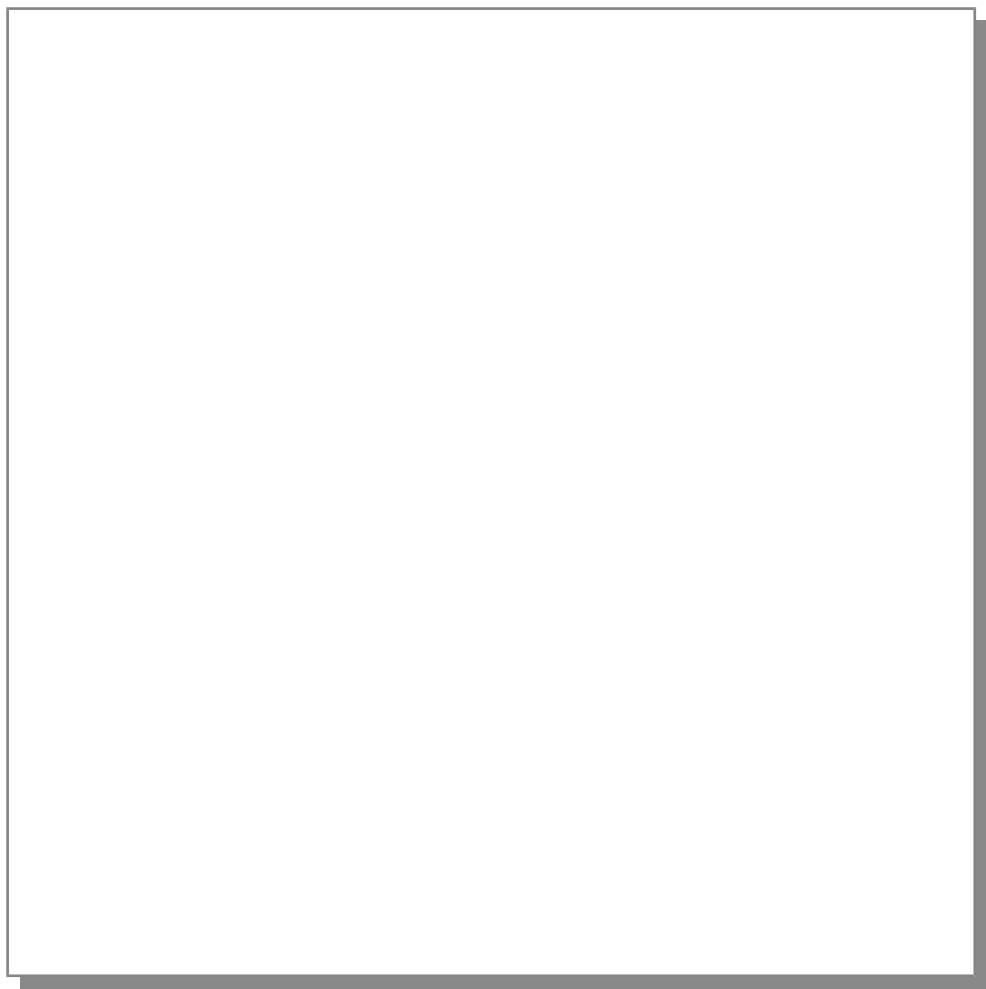

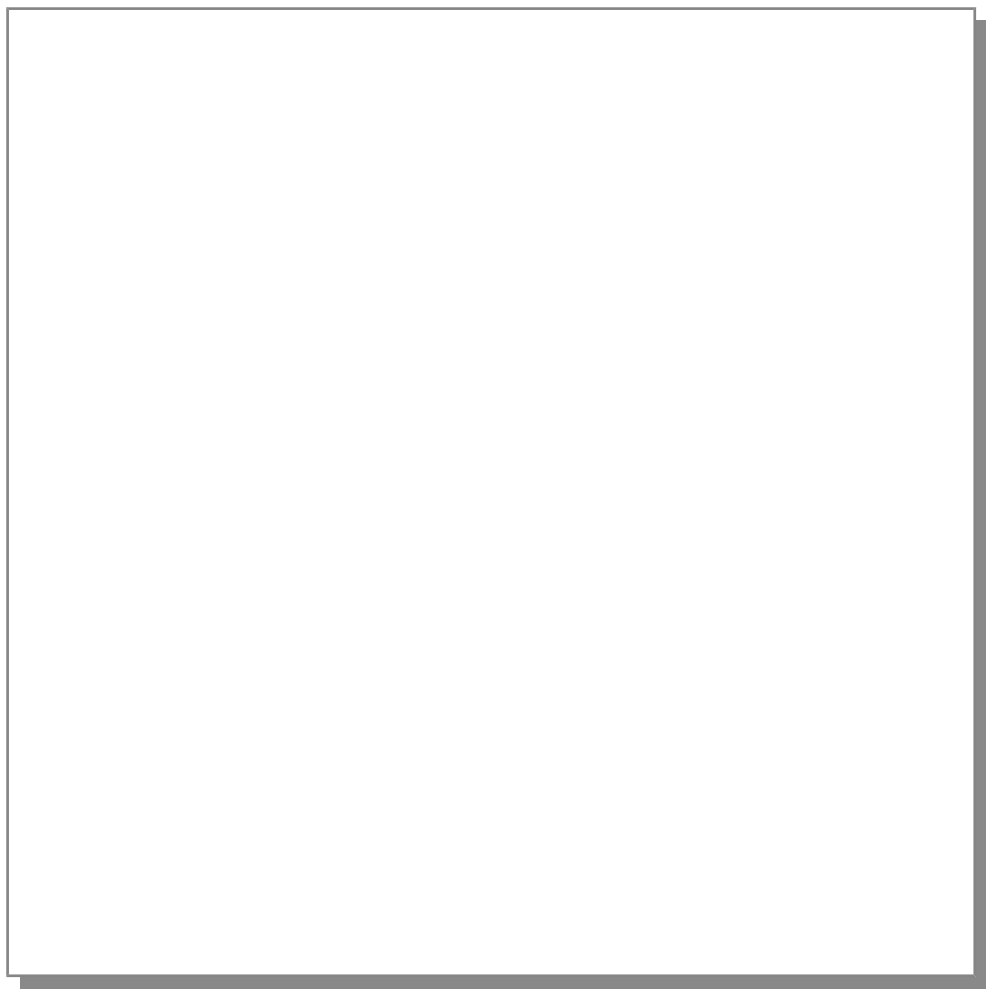

VIRPI KINNUNEN

Lasinsiruja Nurmikolla

On paljon sanottavaa, sanoma tuhansiin sanoihin niitattu..

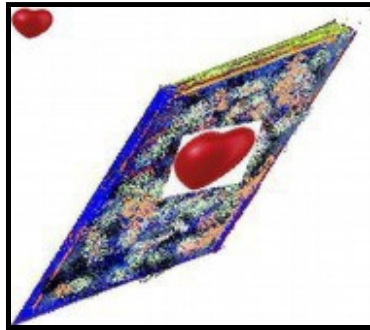
Lasinsiruja Nurmikolla

© Virpi Kinnunen

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-330-743-8

"Joka runoilee, ei tee syntiä. Korkeintaan kielelle." Gunter Jäntc

*Runolla ei ole rajoja, valtaa vaatimuksia.
tunteet ovat runon ääni ja sanat sen sävel.
ihmiskohtalot, ei aina niin kauniita, sillä elämä on kapea tie leveillä
pientareilla ...*

*ON PALJON SANOTTAVAA, SANOMA TUHANSIIN SANOIHIN
NIITATTU ...*

*Työkaluna runouden
oven ruuvimeisseli
ajatuksenlento*

lukon eheyttää ...

En enää katsele millainen olen vaan kuuntelen millaiseksi olen tullut ...

Elämän tyynet ja pauhaavat vedet tunnemyrskyn kattilassa vaahtona ...

Tunnelaulut, runojen helmeilevä puro, niistä löytyy voima ja uskallus ...

Ajatus on kuin kehä, irti revitty sivu ... kyyneleitä täynnä, hukkua ...

Rakkauden valkoinen viitta vihan viiman taltuttaa ...

Rakkauden jäljet lahonneilla oksilla, valkoisessa hunnussa tahroja, kuivat ruusunlehdet rypyissä lakanan ...

Olemme kirjoja suljetuissa kansissa.

Tyhjät sivut ovat vaiti, rivien välistä lukija löytää mielekkyydellä rakennetun mielettömän maailman ...

Elämä on lyhyt ja jokainen askel vie paikasta toiseen. Kohtalon kiitotiellä on alati kiihtyvä vauhti, törmäily ja tasapaino kanssakulkijoiden vauhdissa ...

Elämäncuva muokkaa irrallisia palasia uudelleen ...

Hellyys ei tunne vihaa ...

Hyvä itseluottamus on tärkein selviytymiskeino

Ihminen tuo luomakunnan viisain yksilö, vai lieneekö tämä totuuden harha ...

Todellisuuden haparointia haavoittumisen kohdalla, vaan helpompaa on siirtyä syrjään heikkouden paljastumisen pelossa ...

Sielutonta elämää ei ole, eikä viisaus riittämättömyyteen yllä ...

Narsismi on pätevyudeksi kastettu

*Kasvualusta ja määränpää,
lioten tavoittaa yritysten kasvunvaloa,
kuihtumista menetysten juurakoissa,
päästä perille matkaten takaisin,
sillä paluu toistuu halusta ...*

Menneisyyden ruotiminen luo uuden nahan ...

Yksinäisyys opettaa itsetuntemusta jota ihminen kuitenkin helposti kavahtaa ...

Levottomalla kulkijalla ei ole paikkaa, mutta eihän levottomuuskaan paikallaan pysy ...

Saavutusten kokoelma lukkiutuu, avain arvostuksen puutteessa katoaa ...

Oma tahto on ponnahtuslauta uudelleen kehystettyyn minuuteen ...

Ihmissielu istutettu eletyn elämän puutarhaan, siellä kasvun kukoistus ja juurettomuuden kolkkous tappelevat keskenään ...

Elämä satuttaa, se on todellisuutta arkisten päivien saatossa ...

Muistot ovat kuin muurahaispolku iholla, pistäviä, mutta ei tappavia ...

Epäröinti ja valppaus, vapaus ja ymmärrys ovat muuttuvan maailman tarpeellisia kiinnekohtia ...

Se mikä meille annetaan se myös pois otetaan, mutta hyvin saadusta on pidettävä kiinni ...

Yhteisymmärryksen erilaisuuden vala karkottaa epätietoisuuden, katkeruuden ja kateuden ...

*Sinnikkyys on uniikki helminauha, ihmisen taisteluntahto –
ainutkertaisuus ...*

Unelman pystyssä pysyminen vaatii onnellisuuden esittämistä ...

Rakkaus on ruusu ja viha syvälle juurtunut voikukka ...

*Rakkautta on kohdeltava hellästi ja vihanjuuret ovat sille
myrkkyä ...*

*Rakkaudettomuus on karheaa ja kovaa, se on katkeruuden
pelikenttä, kallioseinämiä hakkaava meri ...*

*Rakastamisen ja vihan kynässä on tylsä ja terävä kärki, rakkauden
ja vihan sektorilla on yhtenäinen kulma ja niiden välissä
näkymätön, hennosti piirretty katkoviiva ...*

*Rakkaus on vuosituhansia vanha, rakkaus ei vanhene, ei katoa
aikakausien vimmatun vauhdin muutosmyrskyissä, pyyteettömyys
on aidon rakkauden leima, avattu paketti nöyrän sydämen.. ...*

*Onni on tähdenlennon lyhyt hetki kuinka siihen tarttua,
kuinka pitää siitä kiinni ...*

*Kypsää vajavaisuutta vapauteen on oppia elämään käsillä olevaa
hetkeä ...*

*Ihminen on vahvuudessaan heikko ja heikkoudessaan vahva ...
Elämän kantokahva vailla heikkoutta ja vastoinkäymistä leijuu
ilmassa, ei kasva vahvuuden kokoiseksi ...*

*Päällä oleva vahvuus suojelee sisäistä heikkoutta ja todellista
rohkeutta on riisua heikkous sen alta ...*

*Ihmiset ovat vieraita toisilleen epävarmuuden päivien öissä,
ihmiset liikkuvia haamuja itsemme ja toistemme kohtaamisen
äärirajoilla ...*

*Elämässä on mustavalkoiset värit, mustat pimeyden pilkkuja ja
valkoinen rappaus vaaleita päiviä tunnejärkeilyn vuoropuhelua ...
Itsenäisyys on rumaksi pelikentäksi tallottu ...
Muuttuva maailma, jossa vääryys on voimissaan ja yhä syvenevät
köyhien kaivannot, rikkaat rannoilla paratiisin ...*

*Myöntyminen hetkeen pelottomuuden oviaukolla, rapistella
rohkeasti menneisyyden kulutettuja sivuja, innostua muuttuvan
maailman uusista tuulista, unelmoida kansakuntien valkoisten
sivujen täyteläisyydestä ...*

*Miten helposti onni hukkuu vaatimustason ylisuureen kuormaan,
kolahtaa minuuden heikolle karikolle ...*

*Lojua tienvarsilla, nojailla kylmissä porttigongeissa, nauraa
hymyttömyyden valtakunnassa ...*

*Takertuminen muiden asettamiin määreisiin, olla itsensä vanki
omassa sielussa ja ruumiissa*

*On lyötävä hakku ylennyksen tukevaan kiviseinään, jotta kehittyy ja
saavuttaa uskottavasti ajanhengen saavutusten korkeimman
vuorenhuipun*

*On oltava vapaus olla erilainen, suvaitsemattomuuden
ummehtuneissa huoneissa, vanhoillisuus pölyisten huonekalujen
kodeissa ... ei niin helppoa, antoisaa kylläkin ...*

Suru on monien kokemusten suma.

*Lähimmäisen käteen tarttuminen ei vaadi paljon, ei aikaa eikä
ihmetekoja ...*

*Vallanpitäjien vaihtuminen ei kadota vääryyttä ja oikeutta, vaan se
on muovautumista kiinni globalisaation kiveen ja saveen, kaikkien
nähtävillä olevaan patsaaseen ...*

*Välinpitämättömyys ympäristön tuhoa kohtaan on mätä hedelmä ja
ihmisen ajattelemattomuus tienä tiedostomattomaan viisauteen ...*

Olet sukupolvasi viisaampi, älysi on tiedonvallan kuormittama

*Googlen äärettömyyden verkostossa, silti olet totuuden löytäjänä
lapsenkengissä nyt ja aina ...*

*Onnistumisen etsiminen ei kannata jos tiedostamaton totuus
paljastaa rikki menneet yritykset eheämmän egon esittämiselle,
vaan tietoisesti sen on kohdattava ja parsittava kasaan
uudelleen ...*

*Kaikenkarvainen elämä pitää meidät pystyssä, valppaana ja
inhimillisen haavoittuvaisina, kaikesta huolimatta ...*

*Tunteiden tutkailut ja itsensä etsiskely voi olla ristiriitaisen
repivää ...*

*Aika ei pysähdy, eikä kukaan kuolematta selviä. Seesteinen soutu
kohti auringonlaskua, hyväksyen hyljätä varjoisa maa, se on kuin
kristalli kylmässä graniitissa ...*

*Luottamus haavekuvaksi jäätyneenä, vuosien valuessa iän
karttuessa, kohtalon sormi ivailien osoittaa naiiviutta, tyhmyyttä ...*

*Välittäminen ja ihmiskunnioitus, outoja hektisesti tempovan elämän
vuorovesissä ...*

Sanat

*Sanat odotusta soutaa,
sävel mielen särkynyttä pintaa hipaisee,
runon karheus suruharsona silmillä,
elämännälkä paakkuna kulhossa.*

Jokaiselle

*Erilaisuus, suvaitsevaisuus
ihmisyyden
häkittömänä lintuna;
siivet vilusta värähtää,
roduttomuuden rapistuneelle
ikkunaluukulle
lennähtää;
alaston enkeli
ilman valkoista
vaatetta,
vaiti meluisalla kadulla.*

Suloisuus

*Kaunis hymy päivänpaiste
sielussa säihkyvä mielenrauha;
onnellisuuden taskun*

suuren pieni avain.

Siruja

*Sielun säröt
rapisevat
menetysten
kansiossa,
unohdettu lupaus
mustan muistikirjan
kätköön raapaistu,
kannet kirjassa
hiirenkorvilla,
tuhansien
kyynelten
vyöryssä
levällään.*

*Arka sielu
kääntää
menneisyyden
kellastuneita
sivuja,
oppii lukemaan
rivien ahtaaksi*

*käyneet välit,
kauniin säröiset
kultareunaiset sydämet
kansien pimeyteen
vajonneet.*

*Lasitetut lauseet
vapauteen
lennähtävät,
runojen riimitys
pölyhiukkasten
hunnusta kimpoilee,
kolhittu elämä;
lupaus
kirjoittamattoman sivun.*

Valkoista

*Roihun sydämen
purot vuolaat hyytyy,
rannoilla eilisten
kaislat korkeat nyyhkii,
pyyhkäisee tuuli
mustaa kiveä,
aikanaan muistot*

*valkoista savea;
veden äkkisyvät
kosketta saarta,
taipumaton tahto
osa elämänkaarta.*

Tyhjä kohtu

*Kadotetut lapset
tyhjissä kohduissa;
vaitiolona
suruna
elämänalun;
kysymyksiä
vieraiden suuaukoilla;
vastaukset
rinnan repäistynä
kipuna.*

Kipu

*Sen kevään
kipeytynyt rinta,
revähtänyt
rakkauden*

*sydämen pinta,
kalliin elämän
laskenut hinta,
suudelmät
rakkuloina
huulilla,
kuivunut
multa
kuuliljoilla.*

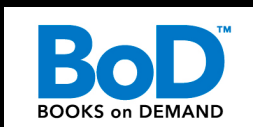
Tunari

*Olen tunaroinut
rakkaudessa
enemmän kuin
kerran,
nyt vasta oivallus
niiden määrä
ja syvyys
ovat
luovuuteni
herrat.
Niitä ilman
olisin tyhjyyttä
puolillaan,*

Matkaa runomaaailman korkean karun kukkuloille, löydät elämysmatkan tunnemaailman vyöryissä ja virroissa. "Kädessäsi" on runokokoelma, runoja, mietelmiä vertauksineen, kirjan sivuilla rakkautta poroksi poltetaan, viha häränsarvissa puskee, toivo kevättä odottaa, menetysten pesän uudelleen rakentaa, syksy menneisyyden loskan silmille heittää, talvi elämänvalon valkoista kuormaa kantaa, armo aukaistuilla ovilla palelee.

Onni kauhoo voimansa ihmisen ainutkertaisuudesta, silti ihminen harhailee hapuilemassa tyhjää, turhautuneena ja sokeutuneena jo olemassa olevalle.. Yksinäisyys opettaa itsetuntemusta, jota ihminen helposti kuitenkin kavahtaa. Sielutonta elämää ei ole, eikä pelkkä avoimuus riitä

www.bod.fi